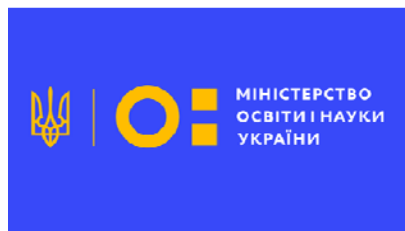

Міністерство освіти і науки України
 Запорізька обласна рада
 Національний університет «Запорізька політехніка»
 Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
 Одеський національний технологічний університет
 Полтавський університет економіки і торгівлі
 Університет імені Альфреда Нобеля, м. Дніпро
 Український державний університет науки і технологій, м. Дніпро
 Харківський національний економічний університет імені Семена
 Кузнеця Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
 Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова
 Алматинський технологічний університет, м. Алмати, Республіка Казахстан
 Асоціація UCM-Italy (Спілка кулінарів Середземномор'я), Італійська Республіка
 Туристичний інформаційний центр, м. Запоріжжя
 ConsulTravelService, Туреччина
 Готель «Інтурист», м. Запоріжжя

«СВІТОВІ ДОСЯГНЕННЯ І СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ ТА ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА»

МАТЕРІАЛИ

III Міжнародної науково-практичної конференції
 (Запоріжжя, 14-15 листопада 2024 р.)

Запоріжжя, 2024

Ковальський В. В., Гурова Д. Д. ЗАЛУЧЕННЯ СВІТОВИХ ТУРИСТІВ ДО СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА СТРАТЕГІЇ	184
Коллегаєв М. Ю. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗМАГАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СПОРТИВНОМУ ТУРИЗМІ НА ТРЕТІЙ РІК ВІЙНИ	186
Колодич Ю. М., Федорчук Р. Ю. СКАНСЕНИ ЯК СКЛАДОВА ОДИНИЦЯ РЕКРЕАЦІЙНО – ТУРИСТИЧНИХ РЕСУРСІВ ЗАХІДНОГО РЕГІОНУ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ПСИХОЛОГІЧНИЙ СТАН ОСОБИСТОСТІ	190
Корнієнко К. А., Корнієнко О. М. ВІДНОВЛЕННЯ ГАЛУЗІ ГОСТИННОСТІ У ПОВОЄННИЙ ЧАС	194
Корнієнко О. М. ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ ТУРОПЕРАТОРІВ ТА ТУРАГЕНТІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ В УКРАЇНІ	198
Коровін О. П., Шелеметьєва Т. В. РЕГІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ТУРИСТИЧНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ	201
Королюк С. Р., Малюта Л. Я. ІНКЛЮЗІЯ ЯК ОДИН ІЗ МЕХАНІЗМІВ ВІДНОВЛЕННЯ ВНУТРІШНЬОГО ТУРИЗМУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	205
Косенко С. А., Зацепіна Н. О. ОСОБЛИВОСТІ ГАСТРОНОМІЧНОГО ТУРИЗМУ ЯПОНІЇ	207
Косовська К. Р., Журба І. Є. РОЗВИТОК КУЛЬТУРНО-ПІЗНАВАЛЬНОГО ТУРИЗМУ В ХМЕЛЬНИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	211
Костенко К. В., Ропало Г. М. РОЛЬ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ У РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ	215
Крикунова А. О., Завадських Г. М. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЕТНІЧНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	219
Кровко Г. В., Шелеметьєва Т. В. СТАЛИЙ ТУРИЗМ: СВІТОВІ ЕКОТРЕНДИ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ТУРИСТИЧНУ ГАЛУЗЬ	222
Куш К. В., Жученко В. Г. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДОЗВІЛЛЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	227
Литвінов К. Ю., Прокопенко Т. О. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ТУРИСТИЧНІЙ СФЕРІ	231
Ліванов О. В., Шелеметьєва Т. В. ВНУТРІШНІЙ ТУРИЗМ УКРАЇНИ: ВИДИ, НАПРЯМКИ, СУЧАСНИЙ СТАН	234

- покращити орієнтацію в просторі (мобільні додатки з функцією навігації можуть допомогти туристам не загубитися та не заблукати);
- збільшити обсяг інформації, яку можна надати туристам (мобільні додатки можуть надавати туристам інформацію про об'єкти, які вони бачать, у вигляді тексту, фото, відео або аудіо);
- зробити екскурсію більш інтерактивною та захоплюючою (мобільні додатки можуть використовуватися для проведення інтерактивних екскурсій з використанням мультимедійних матеріалів, а також для організації інтерактивних ігор та конкурсів).

Список використаних джерел:

1. Машіка Г. Особливості використання мобільних додатків в організації та проведенні екскурсій. *Інновації та технології в сфері послуг і харчування*. 2024. № 1 (11). URL : [https://doi.org/10.32782/2708-4949.1\(11\).2024.6](https://doi.org/10.32782/2708-4949.1(11).2024.6)
2. Використання сучасних мобільних додатків у туристичній галузі. URL: <https://social-science.uu.edu.ua/article/1419>

УДК: 338.48

Крикунова А.О.¹, Завадських Г.М.²

¹ студ. гр. 41ПТ Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного м. Запоріжжя

² канд. екон. наук, доцент кафедри економіки і бізнесу Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного, м. Запоріжжя

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЕТНІЧНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Ресурси етнічного туризму – це сукупність матеріальних, культурних, природних і людських факторів, які сприяють розвитку етнічного туризму. Вони включають народні ремесла, культурні пам'ятки, етнографічні музеї,

національну кухню, природні ландшафти, а також знання й уміння місцевих жителів, які створюють унікальну атмосферу для відвідувачів.

Вивчення цих ресурсів має велике значення як для туристичної індустрії, так і для збереження культурної спадщини [3]. Ключові аспекти дослідження включають:

- збереження культурної спадщини: вивчення традицій, мови та ремесел для їх передачі наступним поколінням;
- розвиток туристичного продукту: створення унікальних пропозицій і маршрутів для туристів;
- створення автентичного досвіду: програми, що дозволяють туристам глибоко зануритися в місцеву культуру;
- розвиток інфраструктури: плани будівництва готелів, ресторанів, музеїв і транспорту для туристів;
- економічні вигоди для місцевих громад: використання культурної спадщини для економічного зростання;
- залучення туристів і партнерів: залучення інвесторів і туристів, зацікавлених у культурній унікальності регіону;
- підтримка громадянської ідентичності: збереження традицій зміцнює спільноти;
- екологічна відповідальність: турбота про довкілля при плануванні туризму.

Глибоке дослідження ресурсів етнічного туризму є основою для створення стійкої та прибуткової туристичної індустрії [4].

Матеріальні ресурси етнокультурного туризму – це конкретні об’єкти й елементи, що відображають культурну спадщину та приваблюють туристів завдяки своїй історичній, мистецькій, архітектурній цінності та ремеслам. До таких ресурсів відносяться стародавні будівлі, музеї, художні експозиції, традиційні ремесла та архітектурні пам’ятки. Вони формують автентичний і культурно багатий туристичний досвід [5]. Саме ці матеріальні об’єкти

служать основою для розвитку етнокультурного туризму, дозволяючи відвідувачам глибше пізнати та взаємодіяти з місцевою культурою.

Етнічний туризм є сучасним і популярним трендом, який широко розвивається в багатьох країнах як ефективний інструмент для економічного та культурного розвитку регіонів. Цей цікавий напрямок туризму надає можливість подорожувати своєю країною, поєднуючи відпочинок з вивченням власної національної ідентичності, культури та традицій. Україна порівняно недавно приєдналася до цього напрямку, але вже видно, що він набирає популярності як серед українців, так і серед іноземних туристів, які прагнуть краще пізнати традиції українського народу та національних меншин.

Етнічний туризм допомагає вирішувати соціально-економічні проблеми регіонів, сприяючи створенню робочих місць у сфері послуг, формуванню додаткових джерел доходу та розвитку інфраструктури, включаючи транспорт, торгівлю і готельно-ресторанний бізнес.

Станом на 1 січня 2021 року, на державному обліку знаходилось понад 130 тисяч культурних об'єктів, що свідчить про багатство культурної спадщини України. Унікальність культурного потенціалу країни полягає в тому, що інтерес для туристів представляють не тільки історико-культурні пам'ятки, але й міста і села. У списку історичних населених пунктів України – 401 населений пункт, включаючи 1399 історичних міст і понад 8 тисяч сіл з цінною культурною спадщиною [1].

Згідно з опитуванням 2021 року, 72% респондентів, які подорожують Україною, найчастіше обирають поїздки з метою відпочинку та дозвілля. Відвідування родини та друзів займає друге місце, проте значно рідше – у сім разів менше, ніж відпочинкові подорожі. Інші причини подорожей становили менше 5% відповідей.

Україна має значний потенціал для розвитку етнічного туризму, зосередженого на багатій історико-культурній спадщині. До цих цінностей належать археологічні знахідки, історичні пам'ятки, монументальне мистецтво, архітектурні шедеври, містобудівні об'єкти та садово-паркове мистецтво.

Найбільша кількість таких об'єктів знаходиться у Львівській, Київській та Чернігівській областях [2].

На даний момент ринок етнічного туризму в Україні знаходиться на етапі формування. Більшість туристичних операторів не спеціалізуються винятково на цьому напрямку, хоча деякі, що працюють у сфері внутрішнього туризму, пропонують етнотури, такі як екскурсії на вихідні або поїздки на етнофестивалі. В Україні етнографічний туризм розглядається як перспективний напрямок для підтримки традиційної економіки та культурного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Державна служба статистики України. Офіційний сайт. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/operativ>.
2. Дністрянська Н. Етнічний туризм як перспективний напрямок розвитку туристичної галузі Львівської області в умовах соціально-політичних ризиків. Ререаційна географія і туризм. Науковий вісник. 2023. №1. С. 132–140.
3. Завадських Г. М. Туристична галузь України після війни: проблеми і перспективи відновлення. Маркетингові та організаційні механізми повоєнного розвитку галузі гостинності та туризму України: зб. тез доповідей І Всеукр. наук.-практ. конф. (14–15 листопада 2023 року, м. Харків). Частина 1. Харків : Нац. техн. ун-т «Харків. політехн. ін-т», 2023. С.322–326.
4. Кукіна Н. В., Тараненко Г. Г. Інвестиційна привабливість туристичної інфраструктури України: аналітичний аспект. Збірник наукових праць ТДАТУ імені Дмитра Моторного (економічні науки), №1 (46), 2022. С. 59–65. URL: <https://oj.tsatu.edu.ua/index.php/zbirnyk/article/view/339/315>
5. Тебенко В. М., Завадських Г. М., Лисак О. І. Інноваційні складові відновлення сфери туризму. «Бізнес-навігатор», №3(70). 2022. С.70–75